LA ORA

În căminele studențești un singur absent nemotivat:

GIMNASTICA de ÎNVIORARE

Continuîndu-ne raidul-anchetă pe tema preocupării pentru efectuarea gimnasticii de înviorare în căminele studențești am fost prezenți cu cîteva zile în urmă, la ora 6,30 dimineața, în centrele universitare Timișoara, Iași și București. Negăsind nici ...urmă de gimnastică de înviorare, redactorii ziarului nostru au făcut investigații în rîndul studenților, cadrelor catedrelor de educație fizică, membrilor comitetelor U.T.C. și consiliilor Asociațiilor studenților din aceste centre universitare. Din discuții, după cum veți constata în materialele acestei pagini, a reieșit că gimnastica de înviorare este utilă și că sînt condiții pentru eliminarea unor dificultăți inerente. Lipsește însă inițiativa. Sperăm că stîrnind interesul celor vizați, în scurtă vreme vom fi invitați să realizăm reportaje „pozitive" din aceste centre și din altele. Așteptăm cu... nerăbdare!

Acum trei ani se făcea ceva, dar în prezent...

TIMIȘOARA. În orașul de pe Bega studiază cîteva mii de studenți la Institutul politehnic, la Universitate, la Medicină, la Institutul pedagogic. Foarte mulți dintre ei locuiesc în căminele impunătoare de la complexul studențesc sau în cele din Piața „23 August", ca să enumerăm doar cîteva. Iată de ce, cu ocazia raidului nostru, am considerat necesară o deplasare la Timișoara pentru a afla și de aici răspunsul la întrebarea: se practică gimnastica de înviorare în cămine? Și acum să pornim în căutarea acestei activități atît de utile.

Ora 6,30. În Piața „23 August", în apropierea Institutului de medicină se află căminele studenților mediciniști și al celor de la Universitate (mai precis căminul nr. 1). Ne-am fi așteptat ca la această oră să vedem ferestrele larg deschise, animație pe culoare sau prin camerele studenților. Dar liniștea care a cuprins în noapte căminele se prelungește. Doar spre ora 7,30—7,45, pe ușa căminului încep să iasă grăbiți studenții ale căror cursuri sînt prevăzute să înceapă la ora 8. Lucrurile ar fi deci clare. Totuși, i-am întrebat pe cîțiva studenți dacă practică gimnastica de înviorare: „Nu", a venit răspunsul. Și o completare ...„Cine vrea!".

În aceeași zi, pe la orele 10—11, am făcut o vizită la sediul catedrei de educație fizică a Institutului de medicină. L-am întîlnit aici pe asistentul Bujor Blaj. Aflînd scopul vizitei noastre, a rămas puțin nedumerit. Apoi, discutînd această problemă, a fost de acord că nu se face nimic, dar pentru „detalii" ne-a sugerat ideea să discutăm cu șefa de lucrări, Ecaterina Șuț.

După amiază. Întîlnirea cu tovarășa Șuț ne-a confirmat părerile. Dar mai bine să-i dăm cuvîntul:

— *Acum trei ani s-a făcut ceva. Am luat unele măsuri, am stabilit programele și am instruit 12 studenți pentru conducerea exercițiilor. Totul a durat cîteva săptămîni sau luni (nu mai știu precis). În prezent, gimnastica de înviorare nu se mai practică în mod organizat. Băieții mai lucrează individual, cu extensoare și cu haltere mici. Fetele însă...*

— Poate nu e convenabilă ora 6,30?

— *Nu cred. Consider că e bine aleasă. Studenții trebuie să meargă și la masă, să mai aibă un sfert de oră liber pînă la ora începerii cursurilor* (n.n. ora 8). *Cîteva minute de înviorare se pot face, dar studenții — în marea majoritate — se scoală tîrziu.*

— Ce e, totuși, de făcut?

— *O mobilizare bună, organizarea programului în cele mai mici detalii. Ar trebui să se inițieze o întrecere între camere, așa cum există în privința curățeniei. Noi, cadrele de specialitate, am sprijini acțiunea, am stabili exercițiile și am forma noi instructori. Cluburile sportive studențești — recent înființate, Asociația studenților și comitetul de cămin au primul cuvînt. Nu se poate să nu se rezolve ceva, fiindcă sportul este îndrăgit de studenți. Avem echipe în campionatele orășenești și regionale, dispunem de o sală de sport, de terenuri de volei și baschet, de sectoare pentru aruncări și sărituri și o pistă de atletism.*

Despre gimnastica de înviorare am discutat și cu tov. dr. *Titus Petrovici*, directorul Dispensarului regional pentru sportivi. Și dînsul făcea aceeași remarcă: *„In urmă cu cîțiva ani s-a făcut ceva în această direcție dar în prezent acțiunea a dat înapoi. Și cît de utilă este această participare la programul de dimineață! Cîteva minute de gimnastică înseamnă o sporire considerabilă a forțelor pe care le-ar acumula organismul pentru o nouă zi de învățătură, zi care uneori se prelungește pînă seara tîrziu".*

Acestea sînt o parte din constatările făcute la Timișoara. Concluzia e limpede: gimnastica de înviorare nu se practică în mod organizat în căminele studențești. Cazurile izolate se datoresc dragostei pentru sport a unora dintre studenți. Credem că Asociația studenților, cluburile sportive studențești și comitetele de cămine vor întreprinde din nou o acțiune în acest sens, că se va găsi înțelegerea și sprijinul necesar din partea forurilor competente, că studenții timișoreni nu vor mai fi absenți de la programul de înviorare. Despre importanța acestei acțiuni credem că e inutil să se vorbească unor viitori medici care — cu siguranță — după ce vor absolvi institutul vor recomanda pacienților lor cît mai multă mișcare, cît mai multe exerciții fizice, pentru păstrarea sănătății, a tinereții!

CONSTANTIN ALEXE

Se poate, deci! Pe cînd „startul"?

Elegantele blocuri ale complexului studențesc „regie" se profilează la orizont... Curînd ajungem în dreptul lor. Este ora 6.30 și tăcerea adaugă un nimb enigmatic acestor coloane ale confortului ridicate spre infinit. In absența gimnasticii de înviorare băieții dorm, cu sau fără... vise. Nu-i deranjăm. Plecăm spre căminul nr. 1 unde se află peste 900 de studente ale Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej". Dar și aici ne înconjoară aceeași liniște. Vreo jumătate de oră ne plimbăm pe alei admirînd curățenia care domnește pretutindeni. Pe la ora 7 căminul începe să se anime. Stăm de vorbă cu studenți și studente.

— Gimnastica de înviorare? Da, cu vreo doi ani în urmă, după cîte îmi amintesc — *ne spune studenta Veronica Felnecan (anul III al facultății de chimie industrială), vicepreședintă a comitetului căminului nr. 1,* — se făcea și în căminul nostru. Nu știu cum a dispărut...

— Gimnastica de înviorare? N-am făcut încă... cunoștință cu ea! — *ne răspunde studenta Mariana Petrescu din anul I al facultății de metalurgie.*

— Gimnastica de înviorare? In colectiv nu se face, dar individual, unii dintre noi o practică cu regularitate — *ne precizează studenții Serghie Mărășescu și Aurel Preda din anul I al Facultății de electrotehnică.*

Am făcut acest sondaj și în rîndul altor studenți și studente, dar răspunsurile fiind aceleași nu le-am mai transcris. Am continuat raidul-anchetă în rîndul factorilor care aveau datoria să conlucreze pentru a da viață acestei utile forme de practicare a educației fizice.

Catedra de educație fizică: *Conf. univ. Dan Brăiloiu, șeful catedrei, ne explică „istoricul" ei la „Regie" și la căminul nr. 1. Cu cîțiva ani în urmă s-a pornit o acțiune susținută de introducere a gimnasticii de înviorare în căminele Institutului politehnic. Mulți dintre studenți o făceau cu plăcere. Alții, nu.* (Nu este exclus că mulți dintre aceștia din urmă să nu fi cunoscut — din lipsa unei popularizări eficiente, la obiect — efectele pozitive ale acestui mijloc al educației fizice de pregătire a corpului pentru trecerea de la repaus la activitate). *Și acțiunea — începută energic — a fost abandonată.* (Aceasta în ciuda faptului că la Căminul nr. 1 există stație de radioficare și benzi de magnetofon cu programul de gimnastică de înviorare imprimat pe ele!). *Această acțiune n-a mai fost reluată din cauză că nimeni n-a avut... inițiativă. Tov. Dan Brăiloiu afirmă că nici Consiliul Asociației studenților din Institutul politehnic și nici comitetul U.T.C. n-au făcut apel la catedră, nu i-au solicitat sprijinul.* („De inițiativa catedrei — nici vorbă..."). *În schimb (o acțiune lăudabilă), catedra s-a ocupat în cadrul orelor afectate normei de educație fizică (pentru anul I) de învățarea de către studenți a unor exerciții pe care aceștia să le folosească individual în cazul cînd vor să facă programul de înviorare. De asemenea, unele cămine au fost dotate cu extensoare, haltere mici și medii. O serie de studenți, îndrăgostiți de sport, le folosesc și fac astfel o bună propagandă în rîndul colegilor lor.*

La comitetul U.T.C. *am găsit o înțelegere deplină. Tov. dr. ing. Marius Guran — secretarul comitetului U.T.C. — este convins de utilitatea gimnasticii de înviorare. O serie de propuneri pe care le-a făcut le includem în încheierea materialului.* Președintele Consiliului Asociației studenților din Institutul politehnic, *tov. asistent univ. ing. Costică Atanasiu, este însă mult mai sceptic. Consideră că această acțiune n-are sorți de reușită din cauza programului aglomerat al studenților, precum și pentru faptul că în aceleași camere sînt studenți din ani diferiți. Am notat acest punct de vedere, fără să însemne însă că ni l-am și însușit.*

Iată acum propunerile făcute, propuneri care dovedesc că introducerea gimnasticii de înviorare este posibilă *și în căminele Institutului politehnic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală:*

- O ACTIVĂ COLABORARE între comitetul U.T.C., Consiliul Asociației studenților, Clubul sportiv Politehnica — nou înființat și catedra de educație fizică, începînd cu alcătuirea unui plan comun de activitate.
- EFECTUAREA UNEI PROPAGANDE ACTIVE ȘI EFICIENTE, cu ajutorul căreia să se explice studenților influența pozitivă a practicării exercițiilor fizice la începutul unei zile de activitate.
- Găsirea soluțiilor pentru ca GIMNASTICA DE ÎNVIORARE SĂ SE FACĂ LA CELE MAI POTRIVITE ORE.
- DESEMNAREA ȘI INSTRUIREA UNOR STUDENȚI care, în calitate de responsabili pe etaj, să contribuie la inițierea colegilor lor și la conducerea programului.
- COLECTIVUL CATEDREI DE EDUCAȚIE FIZICĂ să întocmească săptămînal sau lunar un ciclu de exerciții care să constituie programul gimnasticii de înviorare.

Au mai fost făcute două propuneri: I. Ziarul „Sportul popular" să publice, în fiecare sîmbătă, exercițiile, însoțite de desene, pentru programul din săptămîna următoare; II. Posturile noastre de radio să transmită programul publicat în ziarul „Sportul popular" în fiecare dimineață, între orele 6.20 și 6.30. Colectivul catedrei se obligă să alcătuiască aceste programe.

HRISTACHE NAUM

UNUL DIN 550!

O dimineață prea rece pentru sfîrșitul lui martie. Urcăm spre Copou, către „cetatea universitară" a bătrînului Iași. Ținta noastră: unul din căminele studenților de la Universitatea „A. I. Cuza". Alegem căminul nr. 2 din dreptul stadionului „23 August".

— Am dori să vorbim cu președintele comitetului de cămin — **ne adresăm bătrînelului de la „Informații".**

— La ora asta? — **se miră gazda.** Totuși mă duc imediat să-l scol. Așteptați puțin...

N-am așteptat prea mult. După cîteva minute, în fața noastră a apărut studentul Eugen Bîrsescu, **din anul IV filologie. Este puțin nedumerit de această vizită matinală. Încercăm să-i... risipim nedumerirea, punîndu-l în temă.**

— Ce-aș putea să vă spun... Gimnastica de înviorare nu se face. Și nu de ieri, de alaltăieri. Eu am mai apucat-o, în anul I. Pe atunci locuiam în alt cămin, la „30 Decembrie". A fost o acțiune frumoasă, dar care s-a stins repede, după vreo lună sau două. Mai recent, Asociația studenților, îmi amintesc, a încercat să aducă în actualitate această acțiune. Fără succes.

— Și care să fie cauza, după dv?

— Majoritatea studenților noștri studiază pînă seara tîrziu, mai ales în perioadele de „vîrf", dinaintea colocviilor sau a examenelor. Dimineața, cei care au cursuri nu știu ce să facă mai întîi: să „apuce" micul dejun sau să ajungă cît mai repede la cursuri...

— Bine, dar este vorba de cîteva minute. Nu cumva la mijloc este vorba și de puțină comoditate?

Tovarășul Bîrsescu, în loc de răspuns, ne-a dat să înțelegem că totuși, izolat, dimineața, există și studenți care practică exerciții de gimnastică sau lucrează cu haltere mici, cu extensoare.

— Poate cunoașteți și cîteva exemple...

— Da, de pildă, Basarab Ciobanu din anul I, facultatea de drept.

Din păcate exemplele, s-au oprit aici. Un student din 550!

Am... mutat apoi discuția, pe aceeași temă, în sediul catedrei de educație fizică a Universității ieșene. Interlocutoare: tovarășa Eugenia Raicu, **șefa catedrei.**

— După mine, nu prea există condiții pentru practicarea gimnasticii de înviorare. Deocamdată. Altfel, chiar noi am fi interesați să dăm viață unei asemenea activități. Doar ne este cerută. De pildă, de studente. Vor neapărat să execute, dimineața, exerciții de gimnastică. In toamnă, o dată cu darea în folosință a unor noi cămine, vom avea condiții optime pentru a satisface acest îndreptățit deziderat.

La drept vorbind ne-au surprins... argumentele tovarășei Raicu, care în fața unor greutăți, desigur, obiective, nu găsește soluții pentru a pune pe picioare o activitate utilă tuturor studenților din cămine. Intîmplarea a făcut ca tot în compania tovarășei Raicu să fi abordat aceeași temă, cu 4—5 ani în urmă. Cu cît entuziasm ne vorbise atunci de organizarea acestei activități! Cu cît interes ne-a arătat programele de exerciții întocmite de colectivul catedrei! Și atunci, firește, au existat greutăți **(și ni le-a amintit: erau de fapt aceleași ca și acum)** dar... O metamonfoză greu de înțeles!

Ultimul consultat a fost tovarășul Miron Iliescu, **șeful comisiei sportive a U.A.S. Iași.**

— Părerea mea este că facem discuție despre ceva care nu există... Cei 9 000 de studenți care locuiesc în căminele din centrul nostru universitar nu practică gimnastica de înviorare. Și nu iau parte la această activitate nu pentru că n-ar exista condiții, așa cum se încearcă pe alocuri să se motiveze. Fug pur și simplu de această acțiune, deoarece n-au ajuns încă să-i cunoască rostul. Ăsta-i tristul adevăr! Sîntem vinovați și noi și colectivele catedrelor de educație fizică de această stare de lucruri. Pentru că unele inițiative traduse în viață cu ani în urmă au fost abandonate cu prea multă ușurință. Asta reflectă o anumită mentalitate, tendința spre lucru formal tocmai la cadrele de specialitate. N-am desfășurat o muncă de îndrumare a studenților, ci ne-am limitat la a decreta: toată lumea să iasă la înviorare! Or, o asemenea treabă nu o realizezi în mod rigid sau formal, cum a procedat asistentul Octav Ungureanu, care a tras pur și simplu plapuma de pe studenții!... Este necesar să desfășori o muncă de convingere de la om la om, care să fie dublată, cred eu, și cu unele forme de popularizare a acțiunii, de pildă prin filme, prin crearea unor grupe experimentale alcătuite din studenții sportivi sau din cei care au ajuns să înțeleagă mai repede importanța gimnasticii practicată dimineața.

Oricum, țin să subliniez: trebuie făcut ceva. Trebuie urnită din loc o acțiune a cărei utilitate este evidentă.

TIBERIU STAMA